

رابطه‌ی بین میزان مهارت‌های زندگی با سلامت روانی دانشجویان

دانشگاه علوم پزشکی اصفهان*

اسد اله شمس^۱، کیوان کاوه^۲، بهاره افروغ^۳، سحر احمدی^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: یکی از عوامل آسیب‌زا در مدیریت منابع انسانی هر سازمان، فقدان و یا ضعف سلامت روانی و به‌ویژه مهارت‌های زندگی است. این دو عامل در مواجهه با مشکلات زندگی روزمره یا همکاری در محیط کار و تحصیل، به‌خصوص برای دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاه لازم است. هدف کلی تحقیق حاضر تعیین رابطه‌ی بین میزان سلامت روانی با مهارت‌های زندگی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بود.

روش بررسی: این مطالعه تحلیلی و از نوع مقطعی است. جامعه‌ی مورد مطالعه کلیه دانشجویان هفت دانشکده‌ی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بودند که براساس فرمول نمونه‌گیری Morgan، ۳۸۴ نفر از دانشجویان در سال ۱۳۸۹ انتخاب شدند. جمع‌آوری اطلاعات از طریق پرسش‌نامه‌ی محقق‌ساخته برای مهارت‌های زندگی و پرسش‌نامه‌ی استاندارد Gold Berg برای سلامت عمومی و روانی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان صورت گرفت. اطلاعات به دست آمده با نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. روایی پرسش‌نامه‌ها توسط متخصصین و پایایی آن‌ها توسط Cronach's Alpha بالاتر از ۸۰ مورد تأیید قرار گرفت.

یافته‌ها: بالاترین میانگین نمره‌ی سلامت روانی متعلق به دانشجویان دانشکده‌ی پزشکی با میانگین نمره‌ی (۸۴/۷۱±۱۰/۵۴) و پایین‌ترین میانگین نمره‌ی سلامت روان متعلق به دانشجویان دانشکده‌ی توانبخشی با میانگین نمره‌ی (۷۲/۹۲±۱۳/۰۳) بوده است. بالاترین میانگین نمره‌ی مهارت‌های زندگی به دانشجویان دانشکده‌ی مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی با میانگین نمره‌ی (۷۱/۶۴±۵/۱۶) و پایین‌ترین میانگین نمره‌ی مهارت زندگی به دانشجویان دانشکده‌ی داروسازی با میانگین نمره‌ی (۶۹/۳۸±۷/۰۴) اختصاص داشت. رابطه‌ی دو متغیر سلامت روان و مهارت زندگی در دانشجویان معنی‌دار بود. بین دانشکده‌ها سلامت روانی و بین رشته‌ها مهارت‌های زندگی رابطه‌ی معنی‌دار با موضوع داشتند. از نظر مقطع تحصیلی، شغل پدر و تعداد فرزندان خانواده رابطه‌ی معنی‌داری مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: مهارت‌های زندگی و سطح سلامت روانی دانشجویان از حد خوب بالاتر (۷۰ درصد) است. لذا بر مبنای نتایج این تحقیق و در مقایسه با نتایج تحقیقات مشابه برای رسیدن به سطح عالی، تأکید بر آموزش مهارت زندگی و سلامت روانی در برنامه‌ی درسی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: سلامت روان؛ اضطراب؛ دانشجویان؛ افسردگی

است. این دو عامل از جمله توانایی‌های ارتباطی لازم در مواجهه با مشکلات زندگی روزمره یا همکاری در محیط کار و تحصیل

دریافت مقاله: ۹۲/۴/۵ اصلاح نهایی: ۹۲/۸/۲۵

پذیرش مقاله: ۹۲/۹/۶

ارجاع: شمس اسد اله، کاوه کیوان، افروغ بهاره، احمدی سحر. **رابطه‌ی بین میزان مهارت‌های زندگی با سلامت روانی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.** مدیریت اطلاعات سلامت ۱۳۹۲؛ ۱۰(۷): ۱۰۶۵-۱۰۵۹.

* این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی به شماره‌ی ۲۹۰۰۶۹ و با حمایت معاونت تحقیقات و فن‌آوری دانشگاه علوم پزشکی اصفهان می‌باشد.

۱- استادیار، مدیریت بهداشتی گرایش آموزشی، مرکز تحقیقات مدیریت و اقتصاد سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده‌ی مسؤل)

Email: Shams@mng.mui.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، شهرکرد، ایران

۳- کارشناس، فن‌آوری اطلاعات سلامت، بیمارستان امام موسی کاظم (ع)، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

یکی از عوامل آسیب‌زا در مدیریت منابع انسانی هر سازمان، فقدان و یا ضعف سلامت روانی و به‌ویژه مهارت‌های زندگی

به‌خصوص برای دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاه است. Adler علاقه‌ی اجتماعی، میل به مشارکت و ارتباط اجتماعی سازنده و مثبت با دیگران را از ویژگی‌های سلامت روانی می‌داند. هم‌چنین طبق نظر Kaplan به نقل از خوشکام نیز سلامت روانی شامل سازگاری مداوم با شرایط متغیر و تلاش برای تحقق اعتدال بین تقاضاهای درونی و الزامات محیط در حال تغییر است. چنان‌که از ویژگی‌های سلامت روانی شناختی از دیدگاه آدلر، علاقه‌ی اجتماعی و میل به مشارکت و مهارت ارتباط اجتماعی سازنده و مثبت با دیگران است (۱).

مشکلات متعاقب ضعف در مهارت‌های زندگی و سطح سلامت روان می‌تواند اختلالات هیجانی مثبت و منفی مانند تعارضات و اختلالات ناشی از آن‌ها از جمله افسردگی، اضطراب، تنهایی، طرد شدگی، کم‌رویی، خشم و پرخاش‌گری در روابط بین فردی را به همراه داشته باشد. به‌عبارت دیگر این قبیل مشکلات ریشه‌ی بسیاری از آسیب‌های اجتماعی و به‌خصوص کارایی ضعیف در ادارات، سازمان‌ها و به‌خصوص دانشگاه و دانشجویان است.

محقق با توجه به مشکلات فوق و ضرورت تحقیق در این موضوع در صدد بررسی آن‌ها برآمده و هدف کلی تحقیق حاضر تعیین میزان سلامت روانی و مهارت‌های زندگی و رابطه‌ی آن‌ها در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بوده است. تحقیقات انجام شده در داخل ایران برای بررسی این موضوع به شرح زیر بوده است:

در تحقیقی راجع به اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی بر میزان سلامت پرستاران عمومی بیمارستان شهید آیت‌اله کاشانی اصفهان روی ۲۰ نمونه آزمایش و ۲۰ نمونه کنترل که توسط دکتر ابوالقاسم نوری انجام شد، تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش اختلالات روانی به این شرح بوده است، افسردگی از ۱۳/۸۵ به ۹/۷۰ درصد و اضطراب از ۱۳/۷۵ به ۹/۳۰ درصد، اختلال در کارکرد اجتماعی از ۱۵/۵۵ به ۹/۹۰ درصد و اختلال در کارکرد جسمانی از ۹/۷۵ به ۹/۳۵ درصد کاهش یافته بود (۲).

فخری در تحقیق خود نشان داد که مهارت‌های زندگی و ارتباطی با میزان افسردگی و اضطراب در کودکان ارتباط معناداری دارد ($Pvalue < 0.05$) (۳).

مهرابی زاده هنرمند و همکاران در تحقیق خود نشان دادند که آموزش مهارت‌های زندگی و ارتباطی موجب کاهش اضطراب و پرخاش‌گری همسران شهدای گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه شده است (۴).

Kayvand و همکاران در تحقیق خود نشان داده‌اند که آموزش مهارت‌های زندگی و ارتباطی باعث کاهش اضطراب اجتماعی (اجتناب، پریشانی، ترس از ارزیابی منفی و غیره) در دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه گواه شده است (۵).
وفاییان و آزادنی در پژوهشی تحت عنوان «اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت روانی دانش‌آموزان ۱۲ تا ۱۵ ساله‌ی شهر تفت» نشان دادند که آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت روانی این دانش‌آموزان مؤثر بوده است (۶).

در تحقیقی که توسط آقاجانی با عنوان «بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت روان و منبع کنترل نوجوانان» انجام گردید، نمونه‌ی تحقیق ۳۰ دانش‌آموز بود که از بین ۱۹۱ دانش‌آموز دختر دبیرستانی بالاترین نمره را در آزمون سلامت عمومی Goldberg و منبع کنترل به‌دست آوردند. در پس آزمون سلامت عمومی گلدبرگ و منبع کنترل بر روی دو گروه آزمایش و کنترل نتایج به شرح زیر بود:

الف) آموزش مهارت‌های زندگی، سلامت روان آزمودنی‌ها را بهبود می‌بخشد.

ب) تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر منبع کنترل آزمودنی‌ها معنادار نبوده است.

ج) بین سلامت روان و شیوه‌های مقابله‌ای و هم‌چنین بین منبع کنترل و شیوه‌های مقابله‌ای ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد. اما بین سلامت روان و منبع کنترل ارتباط مثبت و معناداری وجود ندارد.

د) بین سطح تحصیلات مادر، اشتغال مادر و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان با سلامت روان و شیوه‌های مقابله‌ای آن‌ها ارتباط معنی‌داری وجود دارد (۷).

طارمیان آموزش مهارت‌های زندگی را بر افزایش سلامت جسمانی و روانی مانند اعتماد به نفس، مقابله با فشارهای محیطی و روانی، کاهش اضطراب و افسردگی، کاهش افکار خودکشی‌گرایانه، کاهش افت تحصیلی، تقویت ارتباطات بین

ابزار تحقیق و جمع‌آوری اطلاعات از طریق پرسش‌نامه‌ی محقق‌ساخته برای مهارت‌های زندگی و پرسش‌نامه‌ی استاندارد GoldBerg برای سلامت عمومی و روانی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بوده است.

روایی پرسش‌نامه‌ها توسط چندین متخصص از نظر ساختار، محتوا و غیره مورد تأیید قرار گرفت. برای پایایی و اعتبارسنجی این پرسش‌نامه‌ها پس از جمع‌آوری اطلاعات از طریق پرسش‌نامه در یک مطالعه راهنما و در یک جمعیت ۴۰ نفری این اطلاعات وارد کامپیوتر گردیده و با انتقال آن‌ها به نرم‌افزار آماری SPSS، پایایی (Reliability) پرسش‌نامه‌ها به میزان آلفای Cronbach's alpha ۸۰ درصد به دست آمد. با قبولی Cronbach's alpha برابر ۸۰ درصد توسط مشاور آماری و نظر دیگر متخصصین تحقیق، اصلاحات لازم در سوالات با استفاده از تجزیه و تحلیل موردی (If item delete) و به راهنمایی آن‌ها انجام و مرحله‌ی کامل توزیع پرسش‌نامه آغاز گردید.

پرسش‌نامه‌های محقق‌ساخته با ۲۲ سوال برای مهارت‌های زندگی با نمرات پنج‌گزینه‌ای لیکرت کدبندی گردید. ده مهارت زندگی بر اساس نظر سازمان جهانی بهداشت به چهار مهارت مانند مهارت تفکر نقاد - مهارت تصمیم‌گیری - مهارت بین فردی و ارتباطی و مهارت مقابله‌ای و مدیریت فردی تقسیم گردید. برای هر یک از ابعاد چهارگانه سوالاتی در نظر گرفته شد. پرسش‌نامه‌ی سلامت عمومی نیز مطابق استاندارد با طیف چهار گزینه‌ای Likert توسط سازنده‌ی آن (Goldberg) کدبندی و نمرات صفر تا ۴ برای هر سوال در نظر گرفته شد. جمع نمرات ۲۸ سوال برابر ۸۴ بود که در چهار قسمت برای چهار بعد سلامت روانی یعنی سلامت جسمی با نمره‌ی ۱ تا ۲۸، اضطراب با نمره‌ی ۲۹ تا ۵۶، مدیریت فردی یا کارکرد اجتماعی با نمره‌ی ۵۷ تا ۸۴ و افسردگی با نمره‌ی ۸۴ تا ۱۱۲ طبقه‌بندی شد. پس از جمع‌آوری اطلاعات از طریق پرسش‌نامه این اطلاعات وارد کامپیوتر و نرم‌افزار آماری SPSS ویرایش ۱۶ گردید. این آمارها با شاخص‌های مرکزی و پراکندگی توصیف و سپس با آزمون‌های آماری مربوطه برحسب آزمون‌های غیر پارامتریک مانند کای دو (χ^2)، Vikakson & Keraskalaliss و آزمون‌های مناسب دیگر مورد تحلیل قرار گرفت.

فردی و رفتارهای سالم و مفید اجتماعی، کاهش سوء مصرف مواد مخدر و پیشگیری از مشکلات روانی، رفتاری و اجتماعی مؤثر قلمداد کرده است (۸).

در خارج از کشور نیز Codony و همکاران در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که آموزش مهارت‌های ارتباطی به نوجوانان باعث افزایش اعتماد به نفس، احساس رضایت‌مندی از زندگی و بهبود حل مسأله در بین آنان شده است (۹).

Davies و Craig در تحقیق خود تعداد ۱۶ نوجوان ۱۲ تا ۱۶ ساله (۱۰ پسر و ۶ دختر) را انتخاب کردند. سپس آن‌ها را به دو صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل قرار دادند. گروه آزمایشی تحت آموزش مهارت‌های زندگی قرار گرفتند و نتایج تحقیقا نشان داد که این آموزش در بهبود توانایی برقراری ارتباط مثبت و همچنین انعطاف‌پذیری نوجوانان مؤثر بوده است (۱۰).

Saxena و Lora در یک برنامه‌ی آموزشی مهارت‌های زندگی به ۱۱۶ زن نشان داد که آموزش این مهارت‌ها به زنان با عزت نفس پایین منجر به افزایش عزت نفس و حمایت اجتماعی و احساس کفایت در آنان می‌شود (۱۱).

نتایج پژوهشی که اثر آموزش مهارت‌های زندگی را در زمینه‌ی خودآگاهی بررسی نمود، نشان داد که به دنبال این آموزش، دانش‌آموزان صداقت بیشتر، نوع‌دوستی بیشتر و پرخاش‌گری کمتر نشان می‌دهند (۱۲). هدف کلی تحقیق حاضر تعیین رابطه‌ی بین میزان سلامت روانی با مهارت‌های زندگی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بوده است.

روش بررسی

این پژوهش از نوع تحلیلی - مقطعی است. از روش پیمایشی در این مطالعه استفاده گردید. جامعه‌ی مورد مطالعه کلیه‌ی دانشجویان هفت دانشکده‌ی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بودند که بر اساس فرمول نمونه‌گیری مورگان ۳۸۴ نفر از دانشجویان در سال ۸۹ در نظر گرفته شدند. جهت افزایش دقت نمونه‌ی مورد مطالعه و پیش‌بینی پرسش‌نامه‌های بی‌جواب حجم نمونه تعداد ۴۰۰ نفر از دانشجویان در نظر گرفته شدند. معیار ورود و خروج دانشجویان در تحقیق سال دوم به بالا بود. این تعداد به صورت سهمیه‌ای از دانشکده‌های مختلف در نظر گرفته شدند.

یافته‌ها

راجع به میزان سلامت روانی و مهارت‌های زندگی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به‌طور خلاصه نتایج مهم زیر به‌دست آمد (جدول ۱).

الف: بالاترین مهارت‌های زندگی تا پایین‌ترین آن به ترتیب در دانشکده‌های توان‌بخشی، مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، پزشکی، دندان‌پزشکی، پرستاری، بهداشت و داروسازی بوده است. مهارت‌های زندگی از نظر دانشکده‌ها، مقاطع تحصیلی، شغل پدر دانشجویان و تعداد اولاد خانواده از اختلاف معنی‌داری برخوردار نبود و تنها از نظر رشته‌های تحصیلی از تفاوت معنی‌دار برخوردار بود.

ب: راجع به سلامت روانی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به‌طور خلاصه نتایج مهم زیر به‌دست آمد: بالاترین سلامت روانی تا پایین‌ترین آن به ترتیب در دانشکده‌های پزشکی، دندان‌پزشکی، بهداشت، مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، داروسازی، پرستاری و توان‌بخشی بوده است. شاید دلیل بالا بودن سطح بهداشت روانی در دانشکده‌ی پزشکی و دندان‌پزشکی ارزش‌های اجتماعی است که جامعه و خانواده‌ها و در نتیجه دانشجویان برای این دو رشته در نظر دارند. سلامت روانی از نظر رشته‌های تحصیلی، مقاطع تحصیلی، شغل پدر دانشجویان و تعداد اولاد خانواده از اختلاف معنی‌داری برخوردار نبود و تنها از نظر دانشکده‌ها از تفاوت معنی‌دار برخوردار بود.

جدول ۱: میزان سلامت روانی و مهارت‌های زندگی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی (سال ۱۳۸۹ خورشیدی)

شاخص	مدیریت و اطلاع‌رسانی	توان‌بخشی	پزشکی	پرستاری	بهداشت	داروسازی	دندان‌پزشکی
سلامت روان	۱۱/۹۲±۷۶/۴۳	۱۳/۰۳±۷۲/۹۲	۱۰/۵۴±۸۰/۷۱	۱۲/۶۸±۷۳/۳۶	۱۰/۶۹±۷۷/۱۳	۱۲/۱۵±۷۴/۰۸	۱۵/۰۳±۷۷/۲۵
مهارت‌های زندگی	۵/۱۶±۷۱/۶۴	۵/۸۰±۷۱/۷۲	۶/۲۹±۷۱/۱۷	۶/۴۵±۶۹/۶۲	۵/۸۲±۶۹/۴۹	۷/۰۴±۶۹/۳۸	۷/۱۳±۷۱/۱۱

بحث

رابطه‌ی مهارت‌های زندگی و سلامت روانی دانشجویان مهم‌ترین هدف این تحقیق بوده و به همین جهت سوابق تحقیقات مشابه برای این هدف در تحقیق، آورده شده است. راجع به رابطه‌ی این دو متغیر در این تحقیق و مقایسه‌ی آن با تحقیقات مشابه به‌طور خلاصه نتایج زیر به‌دست آمد.

در رابطه با فرضیه‌ی وجود رابطه بین مهارت‌های زندگی و سلامت عمومی یا روانی دانشجویان با آزمون همبستگی Spearman، نتیجه‌ی آزمون عدد $Pvalue < 0.05$ به‌دست آمد که حاکی از رابطه‌دار بودن این دو متغیر یعنی مهارت زندگی و سلامت روانی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است. آزمون من ویتنی و آزمون کای دو (χ^2) نیز این نتیجه را تأیید کرد که افزایش و یا کاهش مهارت زندگی باعث افزایش و کاهش سلامت روان می‌شود.

آزمون همبستگی Spearman & Kendal رابطه‌دار بودن آن‌ها را در جهت مستقیم تأیید نمود. شاید در تفسیر آن بتوان گفت

علت این امر آن است که وقتی انسان مهارت‌های زندگی را فرا می‌گیرد، سلامت روانی با مدیریت فردی و بین فردی افزایش می‌یابد.

از نظر مقایسه با تحقیقات مشابه، نتایج این تحقیق یعنی رابطه داشتن مهارت زندگی با سلامت روان با تحقیق انجام شده در بیمارستان کاشانی توسط نوری (۲) هم‌خوانی دارد، زیرا میانگین اختلال در سلامت روانی گروه آزمایش با آموزش مهارت‌های زندگی در کارکنان بیمارستان آیت‌اله کاشانی اصفهان در پس آزمون بسیار کاهش یافته و اختلال در سلامت عمومی از ۵۹/۹ به ۳۸/۲۵ و اختلال افسردگی از ۱۳/۸۵ به ۹/۷۰ رسیده بود و در تحقیق حاضر رابطه‌ی آن‌ها معنی‌دار و مستقیم به‌دست آمد.

از نظر مقایسه‌ی نتایج این تحقیق با تحقیقات مشابه دیگران از جمله طارمیان (۸)، رابطه‌ی مهارت زندگی با سلامت روان به اثبات رسیده است. مهم‌ترین محدودیت این تحقیق عدم پاسخ بعضی از دانشجویان مورد مطالعه بود.

نتیجه‌گیری

در این تحقیق به نظر می‌رسد با توجه به دولتی بودن دانشگاه و اهمیت جامعه برای دانشگاه‌های دولتی، سلامت روانی و مهارت زندگی دانشجویان در سطح متوسط به بالا قرار دارد. در مقایسه با سایر نتایج در دیگر موسسات نتایج این تحقیق رضایت‌بخش است.

همان‌طور که اشاره شد فاکتور تأهل، مقطع، شغل پدر و تعداد اولاد خانواده در هر دو متغیر از اختلاف معنی‌داری برخوردار نبود. یعنی اثری در سلامت روانی و مهارت‌های زندگی نشان نداد. ولی رشته‌ی تحصیلی برای مهارت‌های زندگی و جنس و دانش‌سکده برای سلامت روان از اختلاف معنی‌داری برخوردار بود. یعنی مهارت‌های زندگی در رشته‌های عمدتاً علمی مانند داروسازی تفاوت معنی‌داری نشان داد. سلامت روانی در مذکر و مونث و دانش‌سکده‌های مختلف نیز تفاوت معنی‌داری داشت. در تمامی تحقیقات فوق و از جمله تحقیق حاضر رابطه‌ی مهارت زندگی با سلامت روان به اثبات رسیده و بنابراین موارد زیر برای محیط‌های آموزشی و به‌خصوص دانشجویان دانشگاه پیشنهاد می‌شود.

پیشنهادها

بر مبنای نتایج این تحقیق و در مقایسه با نتایج تحقیقات مشابه تأکید بر موارد زیر ضروری به نظر می‌رسد.

- ممیزی مکرر میزان مهارت زندگی دانشجویان و ارتقای آن به بالاتر از متوسط ۷۰ درصد موجود،
- ممیزی مکرر میزان سلامت عمومی دانشجویان و ارتقای آن به بالاتر از متوسط ۸۰ درصد موجود،
- طراحی دروسی در دانشگاه برای ایجاد مهارت‌های زندگی در دانشجویان،
- طراحی برنامه‌هایی برای تأمین سلامت روانی دانشجویان در دانشگاه،
- ارتقای سلامتی این قشر فرهیخته به‌عنوان الگوهای جامعه در آینده،
- خدمات شایسته‌تر دانشجویان و دانش‌آموختگان به جامعه در این دو مهارت،
- ارتقای مشارکت‌های مردمی با استفاده از مهارت‌های ارتباطی این گروه فرهیخته،
- نهایتاً افزایش سلامت مردم از طریق مشاوره و در نتیجه کاهش هزینه‌های دولتی یا شخصی.

References

1. Khoshkam Z. Survey of Effectiveness Education with Dynamism Group Method on Social Skills of Low Seeing Students in Isfahan Ababasir Rehabilitation Center [MSc Thesis in Persian]. Isfahan, Iran: University of Isfahan; 2008.
2. Nori A. Survey of Citizenship Skills Education Influence on and Public Health of Kashani Hospitals Nurses in Esfahan [MSc Thesis in Persian]. Isfahan, Iran: Isfahan University of Medical Sciences; 2009.
3. Fakhri M. Survey of Relationship Between Living Skills, Depression and Anxiety Between Children [Theses in Persian]. Tehran, Iran: Tehran University; 2005.
4. Mehrabizadeh Honarman M, Gravand L, Arzi S. Survey of Relationship between Living Skills on anxiety, Depression. Culture and Women Journal 2009; 1(1): 3-16. [In Persian]
5. Kayvand F, Shafi Abadi A, Soudani M. Survey of Relationship between Living Skills Education on Social Anxiety of Boy Students in Nine Class of aria 4 of Ahvaz City. Knowledge and Research in Applied Psychology 2009; 42: 1-24. [In Persian]
6. Vafaiein M, Azadnia A. Survey of Relationship between Social Skills Willingness Styles of Yazd City Student. Yazd, Iran; 2005. [In Persian]
7. Aghajani M. Investigation of Life Style Education Influence on Mental Health [MSc Thesis in Persian]. Tehran: Alzahra University; 2002.
8. Tareman F, Mahjouie M. Living Skills. 3th ed. Gume: Monadi Tarbiat Culture Organization; 2000. [Book in Persian]
9. Codony M, Alonso J, Almansa J, Bernert S, de Girolamo G, de Graaf R, et al. Perceived need for mental health care and services use among adult in western Europe. Psychiatr Serv 2009; 60(8): 1051-58.
10. Davies T, Craig TKJ. ABC of mental health. London: BMJ book; 1998.

11. Saxena S, Lora A, Ommeren M, Barrett T, Morris J, Saraceno B. WHO' s assessment instrument for mental health systems. *Psychiatric Services* 2007; 58(6): 816-21.
12. Sharifi V. Urban mental health in Iran: challeges and directons. *Iranian journal of psychiatry and behavioral* 2009; 3(1): 9-14.

Survey of Relationship between Living Skills Rate and Mental Health Rate of Students in Isfahan University of Medical Sciences*

Asadollah Sham¹; Keivan Kaveh²; Bahare Afrog³; Sahar Ahmadi³

Original Article

Abstract

Introduction: Lack of mental health and living skills are one of reason of human resource management hazards in any organization. These two variables are necessary as communication ability for problem solving in living problems. Each student needs these two factors for collaborating in work or study environments. The purpose of this research is to survey of mental health and living skills and relation between them in students of Isfahan University of Medical Sciences.

Methods: Research type was analytical and cross-sectional study. Survey population was all students of seven faculty of Isfahan University of Medical Sciences. As Morgan sampling table 384 students were selected as sample at 2010. Data was collected by two questionnaires. The first one was made by researcher for living skills and in other one Gold Berge's questionnaire was used for mental health. Collected data were analyzed by SPSS16. Data validity by experts and data reliability by SPSS16 and Cronbach's alpha ($R > 80\%$) was confirmed.

Results: The highest health mental mean score belonged to medical college students with (84.71 ± 10.54) and the lowest health mental mean score belonged to students of rehabilitation college with (72.92 ± 13.03). The highest living skills mean score belonged to management and medical informatics college students with (71.64 ± 5.16) and the lowest living skills mean score belonged to students of Pharmacology College with (69.38 ± 7.04). Differences between two variables (Living Skills and Health Mental) were significant. Living skills variable according to student subjects and mental health according to faculties and sex had significant differences. These tow variables had no significant according to other demographic variable as study qualification, father's job and the number of family members.

Conclusion: These tow variable score were almost upper than 70 and it was good for this time. But results of this research and similar researches show that these student's living skills and mental health need more promotion. So the living skills or mental health lesson is suggested in some suitable subject of Isfahan University of Medical Sciences.

Keywords: Mental Health; Anxiety; College Students; Desperation

Received: 26 June, 2013

Accepted: 27 Nov, 2013

Citation: Sham A, Kaveh K, Afrog B, Ahmadi S. **Survey of Relationship between Living Skills Rate and Mental Health Rate of Students in Isfahan University of Medical Sciences.** Health Inf Manage 2014; 10(7): 1065.

* This article is derived from Research Project (No. 290069) supported by vice chancellery of Research and Technology, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

1- Assistant Professor, Health Management and Pedagogy, Health Management and Economics Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran (Corresponding Author) Email: Shams@mng.mui.ac.ir

2- MSc Student, Education Management, Islamic Azad University, Shahrekord Branch, Shahrekord, Iran

3- BSc, Health Information Technology, Emam Mousa Kazem Hospital, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran